

skulde blive vedtaget, hvad saa? Men han kommer med Høbroforslaget, og hvad er Grunden dertil? Det er det, som har tiltrukket sig Autoriteternes, de vigtigste Faktoreres Opmærksomhed, og man har derfor højet sig paa dette Lovforslag. Nu sætter jeg altsaa, det bliver Høbro, og at Syderne og Sjællænderne slaa sig sammen om denne Sag, at de komme her og slaa sig selv paa Munden, som man siger for et gammelt Ord, og tage deres Forslag fra tidligere Tid tilbage. Saadan Noget har man jo set før, saa der kan ikke være noget Fornærmeligt i at sige dette. Vi ere jo Alle enige om, at i Jernbanesager er der Ingen, der kan gjøre Regning paa, hvorledes Humøret staar, naar Tingen skal afgjøres. Det mener jeg, vi Alle ere enige om, og vi kunne altsaa ikke vide, om de ikke ville slaa sig sammen og sige: Næstved—Slagelse, ja maaste ud til Bærsløv og Kalundborg med, og saa Høbro—Løgstør, for at det skal blive rigtig godt, thi Viborg vil Ministeren ikke jtil. Sigesaa sikkert nemlig, som han vil til Høbro, naar han kan faae Landsstinget med sig, ligesaa sikkert vil han ikke til Viborg. Kunne de altsaa faae denne Bane, der gaar over til Ribe, hilser venlig paa den lille Naboby og gaar ud til Løgstør-Banen henimod f. Ex. Mars, og de saa maa bruge Banen til Høbro og videre ud i Sylland, hvad Vel gaa de saa? De tage Høbro—Randers—Langaa, maaste Aarhus—Skanderborg—Silkeborg—Skjern om ad Esbjerg og maaste ogsaa Struer. Det vilde være en komiss Bane. Dette vilde altsaa ske, naar „eventuelt“ bliver staaende, efter den nuværende Jernbanestemning i Rigsdagen. Efter hvad man hører og kan tænke sig til, betyder det: afslut en Bane, der gaar ud fra Nalborg for at snuse efter Opland, og den er jeg ikke med til. Jeg mener ikke, at det ikke ogsaa kan være berettiget, naar der tages Hensyn til andre berettigede Interesser, at lette det naturlige Opland Veien til sin Høbstad — det er en meget prisværdig Bestræbelse — men naar det gaar ud derover, vil jeg sige, at det er noget tvivlsomt. Jeg er meget forsigtig med Hensyn til disse Forhold. Havde derimod det ærede Medlem sagt: En Jernbane, der byggedes ikke sydligere end Svendstrup, direkte til Viborg, saa godt som Terrainet tillader det, saa vilde den jo stemme fuldstændig med Folkethingets Motivering. Den vilde træffe en Høbrobane 3—4 Mil fra Løgstør, og saa vilde Folkethingets Afstemninger og Beslutninger slaaes sammen med Forslagsstillerens Planer, saa skulde Banen føres til Viborg, og det er der virkelig Appel i. Hvor Folk i Omegnen af Ribe og

Mars kjøbe deres Sukker, er saameend ikke noget Samfundsspørgsmaal, men hvor hele Vendsyssel, naar Hirtshals Havn endnu lader vente paa sig — jeg taler ikke om et saa stort Spørgsmaal, jeg holder mig paa det Sæbne — og Frederikshavns Havn skulde være vanskeligt at beseile, hvor, siger jeg, hele Vendsyssel saa, naar de ikke skulle drukne i Svineslagteri Alle sammen, skulde komme af med deres Produkter — og hele Himmerland med — paa den bedste og hurtigste Maade, altsaa med en Bane over Nalborg fra Vendsyssel-Banen og for Himmerlands Bedkommende direkte over Viborg til Struer og Esbjerg, har for mig overordentlig megen Betydning. Det er for mig et Spørgsmaal af saa stor Betydning, at jeg mener, det kunde fuldt ud retfærdiggjøre en saadan Bane, saa meget mere, tilstaar jeg ligefrem, som det ogsaa er af Interesse for en stor Del af Egnen, at Beboerne kunne vælge deres Høbstad, som de ville. Jeg skal henstille til den ærede Forslagsstiller, om han ikke vil overveie dette nærmere og tænke over Punkt 4. Som det staar nu, er jeg ikke med paa det. Altsaa Punkt 2 maa have den eventuelle Bestemmelse bort, og Nr. 4 maa omskrives.

Med Hensyn til §§ 3 og 4 og de derhen hørende Bestemmelser har jeg allerede nævnt, at der mangler Depositumsbestemmelser. § 3 siger, at der skal forelægges Indenrigsministeriet Planer til Banernes Anlæg og Bygningsmaade samt til deres Forhugning med Materiel og til Driften, men der staar ikke, at Ministeren har nogenjombest Myndighed med Hensyn til disse Ting. (W. Holm: Han kan nægte Koncession!) Det ærede Medlem siger, at han kan nægte Koncession. Ja, men under Bygningen og Udførelsen opstaar der en Række af Spørgsmaal, som kunne afgjøres forskjelligt, baade med Hensyn til Sikkerheden for Banens Drift og ogsaa med Hensyn til de enkeltvise Liniestrækninger paa Banen, selv om Hovedpunkterne ere angivne, og hvem skal i saadanne Tilfælde have Myndighed til at træffe disse Afgjørelser? Ministeren har ingen. Men hvorfor ikke blive ved den gamle Bestemmelse, som vi gjentagne Gange have fundet nødvendig: at Koncessionshaveren skal underkaste sig Ministerens Bestemmelser om Banelinien og den Slags Forhold og ligeledes Ministerens Fordringer med Hensyn til Driften og Betingelserne for denne. En saadan Koncessionshaver, der fik Ret til at anlægge disse Baner, kunde finde paa at fastsætte saa urimelige Taxter, at det ligefrem gik ud paa at trække Folk op. Vi have jo Exempler paa, at private Baner i Reglen